Универзитет у Београду
Филолошки факултет

Наставно-научном већу Филолошког факултета

Предмет: Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију

На основу члана 37 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, члана 29 Правилника о докторским студијама на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 191/2016, 212/2019, 215/2020, 217/2020, 228/21, 230/21 и 241/2022) и члана 65 Закона о високом образовању Републике Србије, Наставно научно веће Филолошког факултета је на VIII редовној електронској седници одржаној 3. VII 2023. године донело Одлуку бр. 1817/1, на основу које смо изабрани у Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације, коју је кандидаткиња Катарина Стаменковић, мастер, пријавила под насловом ***Структура и функција предложне фразе у немачкој и српској реченици***.

2. Састав Комисије:

Наведеном Одлуком у Комисију су именовани:

др Бранислав Ивановић, председник Комисије, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Германистика, датум избора у звање: 8. XI 2022. године

др Јелена Костић-Томовић, члан, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Германистика, датум избора у звање: 16. V 2018. године

др Душка Кликовац, члан, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Савремени српски језик, датум избора у звање: 17. X 2012. године

др Вања Станишић, члан, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Палеославистика, датум избора у звање: 20. II 2019. године

др Добрила Бегенишић, члан, доцент Филозофског факултета Универзитета у Нишу, ужа научна област Немачки језик, датум избора у звање: 9. III 2022. године

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Катарина Стаменковић рођена је 30. X 1988. године у Нирнбергу (Nürnberg), СР Немачка. У месту рођења завршила је основну школу, а средњошколско образовање у

области медицинске струке стекла је у Нишу. Године 2006. колегиница Стаменковић је уписала основне студије немачког језика и књижевности на Одсеку за германистику Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, на којем је 2012. године и дипломирала са просечном оценом 8,02. Одмах након дипломирања је на истом факултету уписала мастер академске студије и успешно их је окончала са просечном оценом 8,89, одбранивши мастер рад из области контрастивне фразеологије под називом *Плућа, желудац и стомак у немачким и српским фразеологизмима*.

У периоду од 2013. до 2017. године Катарина Стаменковић била је запослена као наставник немачког језика у основним школама „Ћеле кула“, „Цар Константин“ и „Мирослав Антић“ у Нишу да би 2017. године била изабрана у звање лектора на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, и то за предмете Немачки језик 1, Немачки језик 2, Немачки језик 3 и Немачки језик 4 на нематичним департманима Факултета. Након оснивања Департмана за германистику на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, колегиници Катарини Стаменковић су поверене вежбе из следећих предмета: Савремени немачки језик, Синтакса немачког језика, Контрастивна граматика немачког и српског језика и Методика наставе немачког језика, за које је у истом звању задужена и данас.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Колегиница Катарина Стаменковић је до пријаве теме за израду докторске дисертације објавила један рад:

Стаменковић, Катарина (2021). Die Komponente Magen/želudac in deutschen und serbischen Phraseologismen. *Philologia Mediana*, 807–821.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија закључује да Катарина Стаменковић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Анете (Annette) Ђуровић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Германистика, предмет Немачки језик.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

Đurović, A., Ivanović, B., Srdić, S., Engel, U., & Alanović, M. (2017). *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil IV. Partikeln.* Hamburg: Verlag Dr. Kovač.

Đurović, A. (2021). *Grundfragen der deutschen Syntax. Zweite überarbeitete Auflage.* Београд: Универзитет у Београду. Филолошки факултет.

Đurović, A., Alanović, M., Engel, U., & Srdić, S. (2014). *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil II: Das Nomen und der nominale Bereich.* München – Berlin – Washington/D.C.: Verlag Otto Sagner.

Đurović, A. (2011).*Grundfragen der deutschen Syntax*. Београд: Филолошки факултет.

Đurović, A. (2013). Anaphorisierbarkeit der Prädikativergänzung deutscher Verben mit „auf diese Art/Weise“ – eine Korpusstudie. *Анали Филолошког факултета, XXV*(2), 103–129.

Đurović, A. (2014). Die aktuelle Satzgliederung im Serbischen und im Deutschen in der interlingualen Untertitelung. *Српски језик. Студије српске и словенске, XIX,* 249–259.

Đurović, A. (2015). Komplexe syntaktische Strukturen gesprochener Filmdialoge *vs*. einfache Strukturen im Untertitel – Informationsverlust oder Bereicherung?. *Српски језик. Студије српске и словенске, XX,* 231–249.

Đurović, A. (2016). Diminution als Stilmittel in der Translation - eine deutsch-serbische Untersuchung. *Српски језик. Студије српске и словенске, XXI,* 73–85.

Комисија сматра да проф. др Анете Ђуровић испуњава све предвиђене услове за ментора предложене докторске дисертације.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације наслова предложене докторске дисертације

С обзиром на циљеве и приступ при изради докторске дисертације, које је дефинисала кандидаткиња Катарина Стаменковић, а који се темеље на идентификацији предложних фраза у роману Бернхарда Шлинка (Bernhard Schlink) *Die Enkelin*, утврђивању хетерогености њихове унутрашње структуре и синтаксичких функција у немачком језику као и утврђивању преводних еквивалената у преводу наведеног романа на српски језик (*Унука*), на основу којих ће се контрастирањем утврдити формалне и функционалне сличности и разлике између испитиваних језика, Комисија је мишљења да наслов теме, који је предложила колегиница Стаменковић - *Структура и функција предложне фразе у немачкој и српској реченици* - само делимично рефлектује примарне циљеве истраживања и методолошки приступ.

Комисија је стога једногласно на становишту да је неопходно делимично преиначити формулисани назив теме за израду докторске дисертације колегинице Катарине Стаменковић и слободна је да Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду предложи да се израда ове докторске дисертације одобри под називом ***Структура и функције предложне фразе у немачком језику и преводни еквиваленти у српском*** јер искључиво овако формулисан наслов одговара профилисаним примарним циљевима истраживања и методолошком приступу, које је кандидаткиња у својој пријави и навела.

2. Оцена предмета и проблема научног истраживања

Премда се предложна фраза, централни феномен предметне докторске дисертације, у германистичкој лингвистици сматра више него солидно описаним, она до сада није била предмет опсежних контрастивних истраживања са српским језиком. У оквиру германистичке лингвистике за предложну фразу првенствено су заинтересоване формална синтакса, семантика и морфологија, и то свака из своје посебне перспективе, а целовито одређење испитиване структуре темељи се искључиво на интегративном приступу између наведених поддисциплина.

Предложна фраза у германистичкој лингвистици *per definitionem* представља минимално двочлану синтагматску структуру са предлогом као својим *нуклеусом* и зависним елементом, *сателитом* предлога, која као семантички компатибилна целина у функционалном погледу има јединствену синтаксичку функцију.

Једно од суштинских обележја предложне фразе у немачком језику јесте њена *варијабилна екстензија*, а под овим се подразумева да осим већ описаних минималних предложних фраза постоје и оне веома развијене унутрашње структуре.

Друго обележје предложне фразе у немачком језику јесте тројака позиција предлога као нуклеуса, а она може бити: а. *иницијална* (прототипична), када предлог заузима позицију испред свог зависног елемента, б. *финална* (много ређа), када предлог као нуклеус фразе заузима последњу позицију у структури и в. *циркумпозиција* (најређа), која се јавља код лексикализованих двокомпонентних предлога. Циркумпозиција је облигаторно обележје двокомпонентних предлога, а уникомпонентни се према прве две позиције деле на три супкласе: а. они са облигаторно иницијалном позицијом, б. они са облигаторно финалном и в. они са реверзибилном позицијом, при чему реверзибилност предложног нуклеуса може да се рефлектује на флуктуацију његове валентности.

Треће специфично обележје предложне фразе треба видети у морфолошкој репрезентацији нуклеуса с обзиром на то да у овом погледу постоје две могућности: а. оне са *чистим нуклеусом* и б. оне са *фузионисаним* или *портманто-нуклеусом*, при чему је морфолошки аспект нуклеуса у савременом немачком језику одређен различитим дијахронијским факторима, врстом зависног елемента, пореклом и старошћу предлога, његовом позицијом унутар фразе као целине и његовом фонетском структуром. Иако постоје релативно конзистентна граматичка правила у вези са портманто-нуклеусом, којима су обухваћене и рестрикције, у савременом немачком језику је могућ и читав низ паралелних граматички солвентних облика нуклеуса, често без јасних семантичких консеквенци.

Четврто специфично обележје, везано за формалне аспекте предложне фразе, јесте феномен *падежне валентности* предлога као врсте речи. Под овим се подразумева појава да ће се (про)номинални зависни елемент са категоријалним обележјем деклинације унутар оваквих структура реализовати у једном од зависних падежа у данашњем немачком језику (генитиву, дативу, акузативу). На основу падежне валентности као суштинског обележја немачких предлога, све предложне фразе се могу поделити на две подгрупе: а. оне са *фиксном валентношћу* и б. оне са *флуктуацијом валентности* предлога, што се рефлектује на избор падежа

(про)номиналног сателита. Посебно проблематичном се из перспективе немачког као страног језика чини друга група предложних фраза јер код њих избор падежа може да подлеже одређеним семантичким и синтаксичким правилима, али је често и резултат општих дијахронијских, а и данас врло живих динамичких процеса преструктурисавања валентности предлога и његовој све већој стабилизацији и везивању за један или два падежа.

Пето морфолошко обележје предложне фразе у немачком језику представља врло сложен и хетероген начин *морфолошког маркирања* зависног елемента, а што је у корелацији са изразитом дијахронијском тенденцијом разградње падежних парадигми, и то и у квантитативном и у квалитативном погледу. Ова чињеница везана је првенствено за именичке сателите предлога и подразумева следеће видове падежног маркирања: а. *флективном морфемом на именици* (по правилу генитив м. и с.р. у синг. и дат. плур. код одређених именица), б. маркирање падежа *флексијом детерминатива*, када се говори о феномену *морфолошке леве метатезе* (веома чест случај), в. маркирање зависног падежа *граматичком морфемом придевског атрибута* код нултог члана и г. *полифлективно маркирање зависног падежа*. И поред различитих наведених начина маркирања зависних падежа, сателит предлога у појединим случајевима у површинској структури може остати морфолошки потпуно немаркиран. Различити начини маркирања зависног падежа у данашњем немачком језику резултат су израженог падежног синкретизма, што предложну фразу као специфичну морфосинтаксичку структуру доводи у антагонистичку релацију према феномену падежне валентности: валентност је облигаторно обележје предлога као нуклеуса, а резултат су често слабо диферентни морфолошки облици именичког сателита.

Шесто обележје предложне фразе, новија тенденција у савременом немачком језику, везана по правилу за предлоге из страних језика, јесте и одступање од прототипичног облика зависног елемента (предлог + *casus obliqui*) и секундарно и још увек ограничено профилисање *„неутралне“ падежне валентности* (предлог + *casus rectus*). Овакви случајеви у данашњем језичком стању представљају изузетке.

Ако се уз овако комплексне и хетерогене морфолошке аспекте предложне фразе у немачком језику додају питања могућих синтаксичких функција, теоријско-лингвистички оквир постаје свакако битно сложенији. Посматрана структура у функционалном погледу, а из перспективе манхајмске школе депенденцијалне синтаксе, може се јавити у функцији *реченичног сегмента* и у *функцији атрибута*.

Као реченични сегмент, предложна фраза се јавља као *реченична допуна*, условљена валентношћу централног глагола реченице, или као *додатак*, дакле валентно аспецифични реченични сегмент.

У својој првој функцији, предложна фраза се може јавити код следећих класа реченичних допуна:

1. субјекат (ређи појавни облик): *Über tausende von Studenten sind angekommen. (На хиљаде студената је дошло.)*
2. препозитивна допуна: *Sie zweifelt an seiner Hilfe. (Она сумња у његову помоћ.)*
3. ситуативна допуна: *Wir befinden uns in der Stadt. (Налазимо се у граду.)*

4. директивна допуна: *Wir fahren nach Berlin. (Путујемо у Берлин.)*
5. експанзивна допуна: *Sie kürzte die Hose um zwei Zentimeter. (Скратила је панталоне за два центиметра.)*

Као *реченични додатак*, валентнтно неусловљен реченични сегмент, предложна фраза се може јавити у следећим функционално-семантичким супкласама додатака:

1. као модификативни додатак: *Sie stimmte mit großer Freude zu. (Са великим задовољством се сагласила са тим.)*
2. као ситуативни додатак са следећим семантичким подгрупама:
   - темпорални: *In drei Wochen hat er es geschafft. (За три недеље ће све завршити.)*
   - локални: *Hinter diesen Häusern haben wir früher noch Kartoffeln angebaut. (Иза ових кућа раније смо садили кромпир.)*
   - каузални: *Wir müssen aus diesem Grund den nächsten Regen abwarten. (Из тог разлога морамо да сачекамо наредну кишу.)*
   - кондиционални: *Unter dieser Voraussetzung hätte sie noch eine Chance. (Под овим условом би имала још неку шансу.*)
   - концесивни: *Trotz des Regens ging sie ohne Schirm weg. (Упркос киши, отишла је без кишобрана.)*
   - финални: *Um des Besitzes willen verließ er seine Frau. (Напустио је своју жену ради имовине.)*
   - инструментални: *Mit diesem alten Apparat wird sie es nie schaffen. (Помоћу овог старог апарата она то никада неће завршити.)*
   - рестриктивни: *In dieser Hinsicht kann ich nicht klagen. (У том погледу не могу да се жалим.)*
   - комитативни: *Sie ging mit ihrem Gast ins Theater. (Са својим гостом је отишла у позориште.)*
3. као негациони додатак: *Sie darf auf keinen Fall um fünf kommen. (Она ни у ком случају не сме да дође у пет сати.)*
4. као егзистиматорни додатак са следећим могућим семантичким супкласама:
   - каутивни: *In gewisser Weise ist ihre Aussage wahr. (У извесном смислу њен исказ је истинит.)*
   - селективни: *Man muss vor allem auf Pünktlichkeit achten. (Пре свега се мора водити рачуна да се буде тачно.)*
   - ординативни: *Jetzt heißt es in erster Linie sparen. (Сада у првом реду/пре свега треба штедети.)*
   - јудикативни: *Sie ist zum Glück rechtzeitig angekommen. (На срећу/срећом је благовремено дошла.)*
   - верификативни: *Er hat mit Sicherheit den Täter gesehen. (Он је са сигурношћу/сигурно видео починиоца.)*

Осим као реченични сегмент (допуна или додатак), предложна фраза у савременом немачком језику може имати и синтаксичку функцију *атрибута*, и то у оним случајевима када је сателит именице, заменице, придева или прилога.

Као атрибут унутар именичке фразе, предложна фраза је у савременом немачком језику, осим изузетно малобројних случајева из разговорног или књижевног регистра везаних за директивни атрибут у форми предложне фразе (*nach Berlin der Zug, über die Drina die Brücke*), позиционо стабилизована у *десном пољу*, што значи да је постпонирана у односу на именички нуклеус. Као атрибут именице, предложна фраза може имати синтаксички статус додатка (валентно неусловљеног елемента), али и (факултативне) допуне.

Као валентно неусловљени атрибут, предложна фраза се јавља као:

- квалитативни додатак: *eine Vase aus Porzellan (ваза од порцелана)*
- ситуативни додатак: *das Haus im Garten (кућа у башти)*
- комитативни додатак: *ein Wagen ohne Schaffner (возило без кондуктера)*

Као валентно условљен атрибут ((факултативна) допуна), предложна фраза се у оквиру именичке може јавити као:

- предложни атрибут: *Ähnlichkeit mit seinem Bruder (сличност са његовим братом)*
- директивни атрибут: *Brücke über den Rhein (мост преко Рајне)*
- експанзивни атрибут: *eine Höhe von über fünfzig Metern (висина од преко педесет метара)*

Предложна фраза се може јавити као атрибут *заменице*, чинећи тако интегрални део целовите *прономиналне фразе*: *wir aus Serbien (ми из Србије)*, *diejenigen auf dem Hauptplatz (они на главном тргу)*. За разлику од именичке, код прономиналне фразе у савременом немачком језику постоје мање изражене могућности формирања структурно врло комплексних структура.

У функцији атрибута предложна фраза се може јавити и уз придев, и то као:

- предложна допуна: *abhängig von ihrem Vater (зависна од свог оца)*
- ситуативна допуна: *ihr in Frankfurt wohnhafter Freund (њен пријатељ који живи у Франкфурту* 'њен у Франкфурту станујући пријатељ')
- директивна допуна: *die in Richtung Wien nicht befahrbare Straße (пут непроходан у правцу Беча)*
- градуативна допуна уз компаратив: *sein um zwei Jahre älterer Bruder (његов две године млађи брат* 'његов за две године мађи брат'*)*

Предложна фраза се може јавити и као сателит прилога, када се сматра допуном, а могућности комплекснијих облика прилошке фразе битно су ограниченије од именичких и придевских: *dort am Ufer – тамо на обали.*

Предложна фраза се у немачком језику из перспективе депенденцијалне граматике може јавити и као *апозиција*, посебна форма постпонираног атрибута испод нивоа реченице, одвојена зарезима и паузама у усменој продукцији. Код испитиване структуре најчешће је реч о специфично ситуативном подтипу апозиције са следећим семантичким подврстама:

- темпорална апозиција: *ein wildes Leben, in jenen Jahren, ... (буран живот, у оним годинама, ...)*

- локална апозиција: *Anna, auf dem Felsen, ... (Ана, на стени, ...)*
- директивна апозиција: *sein Blick, zum Fluß im Westen, ... (његов поглед, према реци на западу, ...)*
- каузална апозиција: *seine Schwerhörigkeit, aus verschiedenen Gründen, ... (његови проблеми са слухом, из различитих разлога, ...)*

Предложна фраза у савременом немачком језику у досадашњим истраживањима јесте била предмет контрастирања са савременим српским језиком, али у студијама мањег обима, и то углавном на функционалном нивоу, док су морфолошки аспекти по правилу остајали углавном занемарени. Додатни проблем у досадашњим истраживањима треба видети и у томе што су рађена без обимнијег корпуса, који би се сматрао корективом изнетих теоријских закључака. Тек се на већем корпусу и на основу утврђених преводних еквивалената на целовитији начин може установити шири опсег структурних и функционалних сличности и разлика између немачког и српског језика.

Додатно оправдање поновном, а истовремено и минуциознијем враћању на тему предложне фразе у немачком и српском језику треба видети и у чињеници да је у манхајмској школи депенденцијалне синтаксе, граматичком моделу на основу којег ће се вршити истраживање у оба испитивана језика, временом долазило и до терминолошких промена, спецификације значења постојећих термина и одређених ревизија, које овај граматички модел чине врло динамичном методолошком премисом за истраживање различитих феномена. У овом контексту би теоријски резултати докторске дисертације *Структура и функције предложне фразе у немачком језику и преводни еквиваленти у српском* представљало не само ревидирање раније изнетих ставова, већ би свакако донело и нова сазнања, од којих користи може бити за даља контрастивна истраживања немачког и српској језика, а не мање и за наставу немачког и српског као страних језика.

3. Циљ истраживања, хипотезе и очекивани резултати

Докторска дисертација под предложеним називом *Структура и функције предложне фразе у немачком језику и преводни еквиваленти у српском* има неколико профилисаних циљева које по значају не треба делити на примарне и секундарне.

Први од циљева морфосинтаксичког је карактера и везан је за дефинисање предлога као самосталне врсте речи без флексије у оба испитивана језика, и то из визуре депенденцијалне граматике, што би могло представљати још једно специфично гледиште, комплементарно са већ постојећим одређењима ове врсте речи у лингвистици српског језика. При елаборирању овог циља, кандидаткиња би неминовно пошла од синхронијских формалних претпоставки за разграничење предлога од осталих непромењливих врста речи (прилога, конјунктора и субјунктора): непостојања флексије, немогућности самосталне актуализације у предњем реченичном пољу и изостанка утицаја предлога на позицију финитума у хипотакси. Поред наведеног, један од циљева је и успостављање дистинкције између примарних и секундарних предлога, као и супкласификација предлога према њиховој валентности у оба испитивана језика.

Други циљ је презентовање унутрашње структуре предложне фразе у немачком и српском језику, од минималне до оне са максималном структурно-лексичком екстензијом, са утврђивањем сличности и разлика у валентности нуклеуса, његовом облику (чист или портманто-нуклеус), његовој позицији и морфолошкој маркираности зависних елемената предложне фразе (моно- или полифлективни принцип, нулта маркираност) уз утврђивање сличности и разлика између немачког и српској језика.

Трећи циљ ове докторске дисертације представља контрастирање по питању могућих синтаксичких функција предложне фразе у савременом немачком и српском језику.

Четврти циљ би представљало утврђивање тога које структуре у српском језику могу да одговарају предложној фрази у немачком. Ово је од круцијалног значаја јер се само анализом обимнијег корпуса и ексцерпирањем већег броја примера могу уочити конвергенције и дивергенције између два језика, који се теоријски могу уопштити и посматрати као тренд.

У наведеној докторској дисертацији полази се од претпоставке да савремени немачки и српски језик припадају двама подтиповима индоевропских језика. Први је флективно-аналитичког типа услед изражене тенденције ка симплификацији морфологије, док је други флективно-синтетичког типа са развијеном морфологијом, деривацијом и битно нижим степеном немаркираних или синкретичких облика у поређењу са немачким, на чему се заснива и примарна хипотеза истраживања да ће се у немачком језику различите синтаксичке функције јављати чешће као предложно-падежне конструкције, али и да ће морфолошка маркираност зависних елемената унутар предложне фразе бити мање изражена на именичком сателиту у немачком него у српском.

Пошто је реч о два различита подтипа индоевропских језика, једна од хипотеза је и то да ће предложној фрази у немачком језику одговарати већи број синтетичких облика (зависни падеж без предлога), творбених могућности, посебно у пољу деривације придева, али и различите зависне реченице.

Још једна од хипотеза везаних за истраживање у оквиру ове докторске дисертације јесте и то да се у погледу синтаксичких функција, у којима се испитивана структура може јавити, између немачког и српског очекује висок степен унисоности.

4. <u>План рада и методе истраживања</u>

План рада на докторској дисертацији *Структура и функције предложне фразе у немачком језику и преводни еквиваленти у српском* у великој мери је условљен постављеним циљевима.

У уводном поглављу ће кандидаткиња Катарина Стаменковић представити циљеве свог истраживања, дати осврт на депенденцијални граматички модел у морфосинтаксичким испитивањима, дефинисати термине депенденцијалне граматике, којима ће се именовати феномени у оба испитивана језика, указати на кратак осврт досадашњих радова у вези са предложном фразом у контрасту са српским језиком и објаснити корпус и методологију свог истраживања.

Прво поглавље на синтетички начин дефинише предлог као самосталну врсту речи и разграничава га од осталих непроменљивих врста речи. Класификација предлога у овом поглављу засниваће се на релевантним морфосинтаксичким и творбено-историјским критеријумима. У овом поглављу детаљно ће се обрадити примарни и секундарни предлози у немачком и српском, уникомпонентни и поликомпонентни предлози у оба језика и предлози са *лабилном формом* у немачком и српском (*семиуниверзирани* у немачком *mit Hilfe – mithilfe* и *лабилни са апокопом вокала* у српском *с – са, к – ка*). У овом поглављу колегиница Стаменковић разматра супкласификацију предлога према обележју валентности и класификује их на оне са фиксном падежном валентношћу и на оне са флуктуацијом падежне валентности, истовремено супонирајући синтаксичке и семантичке факторе који могу бити од утицаја на индекс валентности.

Наредно поглавље предметне докторске дисертације било би посвећено *унутрашњој структури* предложне фразе у немачком и српском и утврђивању сличности и разлика по овом питању у оба наведена језика. У квалитативном погледу најуочљивије разлике се очекују у позицији морфолошке маркираности предложног сателита, уколико је реч о именици, која у немачком језику има тенденцију аналитичког левог маркирања (тзв. лева морфолошка метатеза) у поређењу са српским (*mit de<u>m</u> Freund – са пријатељ<u>ем</u>).* Додатне разлике у морфолошком маркирању именичког сателита иду у правцу тзв. одступања од *правила морфолошке видљивости* (нем. *morphologische Sichtbarkeitsregel*) у немачком језику (*auf Urlaub*) према нултом степену морфолошки немаркираних облика именичког сателита у српском.

У овом сегменту рада детаљно би се указало и на *тројаку позицију предлога* као нуклеуса фразе и могуће позиционе алтернације у оба језика. Поред наведеног, овде се разматрају и разлике између чистог и портманто-предложног нуклеуса, наводе се фактори који утичу на формирање портманто-споја и даје се лингвистички утемељен осврт на српски језик по овом питању. Посебна пажња се посвећује негираним предложним фразама у српском језику са феноменом *тмезе*, лексичке декомпонованости негираних облика детерминатива или заменица као сателита предлога (*у сваком случају – <u>ни</u> у <u>ком</u> случају, са неким – <u>ни</u> са <u>ким</u>*).

Суштину следећег поглавља планиране докторске дисертације представљају могуће синтаксичке функције, које предложна фраза може да обавља у реченицама у немачком и српском језику, при чему се очекује висок степен подударања у функционалном погледу.

У наредном поглављу кандидаткиња на основу корпуса утврђује могуће преводне еквиваленте и посматра их не са транслатолошког, већ структурно-синтанксичког аспекта као могуће кореспонденте немачкој предложној фрази у српском језику. Циљ овог поглавља није само исцрпна листа еквивалентних структура, већ и њихово јасно профилисање према синтаксичким функцијама од прототипичног до ретког, захваљујући чему ће се уопштити теоријски закључци и донети меродаван и лингвистички утемељен суд о типу еквивалента у српском језику и о преференцији да се јави у одређеној синтаксичкој функцији.

У методолошком погледу, ова докторска дисертација заснива се на граматичком моделу депенденцијалне граматике у верзији манхајмске школе, при чему се кроз

призму наведеног модела посматрају оба посматрана језика. Поред овога, а уз неопходну синтезу, анализу, индукцију, дедукцију, али и рад на корпусу, примениће се и постулати контрастивне лингвистике. Истраживање је засновано на синхронијском приступу.

5. Библиографија прелиминарних истраживања

Колегиница Катарина Стаменковић приложила је следећи прелиминарни списак литературе од значаја за израду своје докторске дисертације:

Примарни извори

1. Schlink, B. (2021): *Die Enkelin*. Zürich: Diogenes Verlag.
2. Šlink, B. (2022): *Unuka*. Beograd: Izdavačka kuća Plato.

Секундарни извори

1.Ágel, V. (1992): Die deutschen Genitivpräpositionen: Prinzipien ihrer Verwendung. In: Anschütz, Susanne (Hrsg.): *Texte, Sätze, Wörter und Moneme: Festschrift für Klaus Heger zum 65. Geburtstag.* Heidelberg: Heidelberger Orientverlag. S. 17-33.
2. Alanović, M.; Đurović, A.; Engel, U.; Srdić, S. (2014): *Deutsch-serbische kontrastive Bereich. Teil II: Das Nomen und der nominale Bereich.* Otto Sagner Verlag. München-Berlin-Washington D.C.
3. Alanović, M., Đurović, A., Engel, U., Ivanović, B., Ninković, S. (2014): *Deutsch-serbische kontrastive Bereich. Teil III: Das Verb und Verbalkomplex*. Otto Sagner Verlag. München-Berlin-Washington D.C.
4. Altmann, H., Hahnemann, S. (2010): *Prüfungswissen Syntax. Arbeitstechniken – Klausurfragen – Lösungen.* Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht GmbH & Co.
5. Antonić, I. (2005): Sintaksa i semantika padeža: U: *Sintaksa savremenoga srpskog jezika: prosta rečenica.* (Piper i dr.). Beograd: Institut za srpski jezik SANU, Beogradska knjiga; Novi Sad: Matica srpska, 119-300.
6. Auer, P. (Hrsg.) (2013): *Sprachwissenschaft. Grammatik – Interaktion – Kognition.* Weimer: J.B. Metzler Stuttgart.
7. Berić, V. (1986): Situativne i direktivne dopune u nemačkom i srpskohrvatskom jeziku. U: *Zbornik radova. Simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja 3*. Novi Sad: Filozofski fakultet, Društvo za primenjenu lingvistiku Vojvodine, 269-282.
8. Bogner, I. (1989): Predložne fraze u nemačkom jeziku i njihovi ekvivalenti u srpskohrvatskom jeziku. U: *Simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja 4*. Novi Sad. 235-241.
9. Bogner, I. (1990): Valenzbedingte Präpositionalphrasen im Deutschen und ihre Äquivalente im Kroatischen oder Serbischen. U: *Radovi. Razdio filoloških znanosti 30*, no.20. S. 93-120.
10. Borisenko, V. (1996): Sintagma ili paradigma. U: *Zbornik radova: Simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja 5*. Novi Sad. Filozofski fakultet, Društvo za primenjenu lingvistiku Vojvodine, 306-312.
11. Breindl, E. (2006): Präpositionalphrasen. In: Ágel, Vilmos (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch zeitgenössischer Forschung*. Berlin: de Gruyter, S. 936-951.
12. Ćurković, A. (2018): *Semantik der Präpositionen im Deutschen*. Zenica: Univerzitet u Zenici, Filozofski fakultet.
13. Darski, J. (1984): Zur Definition der Präposition im Deutschen. In: *Studia Germanica Posnaniensia XIII*. S.27-31.
14. Dragičević, R. (2012): O imenicama u službi predloga. U: *Južnoslovenski filolog* LXVIII, 91-111.

15. Dudenredaktion (Hrsg.) (2016): *Duden - Die Grammatik. Band 4*, Berlin: Dudenverlag.
16. Durbaba, O. (1999): Kontrastivna analiza valentnosti imenica u nemačkom i srpskom jeziku. U: *Zbornik radova. Simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja 6*. Novi Sad. Filozofski fakultet, Društvo za primenjenu lingvistiku Vojvodine, 328-337.
17. Dürscheid, C. (2012): *Syntax. Grundlagen und Theorien*. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht GmbH & Co.
18. Đorđević, M., Zilić, E. (2002): *Satelliten des Verbs im Deutschen und im Bosnisch-/Kroatisch-/Serbischen: Beiträge zur kontrastiven Grammatik*. Tübingen: Julius Groos. (= Deutsch im Kontrast. 21.).
19. Đorđević, M., Engel, U. (2009): *Wörterbuch zur Verbvalenz Deutsch-Bosnisch/Kroatisch/Serbisch.* München: Iudicium.
20. Đorđević, R. (2004). *Uvod u kontrastiranje jezika*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
21. Đukanović, J. (1980): Dependencijalni gramatički model i kontrastivna istraživanja. U: Simpozijum *Kontrastivna jezička istraživanja*. Novi Sad. 31-34.
22. Đurović, A. (2009): *Translation und Translationswissenschaft. Ein Hochschullehrbuch*. Filološki fakultet: Beograd.
23. Đurović, A.; Ivanović, B.; Srdić, S.; Engel, U.; Alanović, M. (2017): *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil IV: Partikeln*. Hamburg: Kovač Verlag.
24. Eichinger, L. (2003): Dependenz in der Wortbildung. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 2.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 1065-1080.
25. Eisenberg, P. (2013): *Grundriss der deutschen Grammatik. Der Satz*. Band 2, Weimar: Metzler.
26. Engel, U. (1972): Bemerkungen zur Dependenzgrammatik. In: *Sprache der Gegenwart 20,* Düsseldorf, 111-157.
27. Engel, U. (1977): *Syntax der deutschen Gegenwartssprache*. Berlin: Erich Schmidt Verlag.
28. Engel, U., Schumacher, H. (1978): *Kleines Valenzlexikon deutscher Verben*. Tübingen: Gunter Narr Verlag.
29. Engel, U. (1979): Deutsch-serbokroatische kontrastive Grammatik (DSKKG) In: *Mitteilungen des Instituts für deutsche Sprache*, Mannheim, 58-62.
30. Engel, U., Mikić, P. (1983): Valenz im Deutschen und im Serbokroatischen. In: *Deutsch im Kontrast. Verbvalenz im Deutschen und im Serbokroatischen: ein Vorschlag für kontrastive Beschreibungen*. Heidelberg: Groos, 197-225.
31. Engel, U., Mrazović, P. (Hrsg.) (1986): *Kontrastive Grammatik Deutsch- Serbokroatisch. Halbbd.1*. München: Otto Sagner Verlag.
32. Engel, U., Mrazović, P. (Hrsg.) (1986): *Kontrastive Grammatik Deutsch- Serbokroatisch*. Halbbd.2. München: Otto Sagner Verlag.
33. Engel, U., Žiletić, Z. (2001): Kontrastive Analysen Deutsch-Serbisch/Kroatisch: eine Übersicht. In: Helbig, G. et al.: *Deutsch als Fremdsprache: Ein internationales Handbuch*. Walter de Gruyter, Berlin/New York, 403-410.
34. Engel, U. (2004): *Deutsche Grammatik*. Neubearbeitung. München: Iudicium.
35. Engel, U. (2006): Ein deutsch - bosnisch-/kroatisch-/serbisches Valenzlexikon. In: Ágel, Vilmos (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch zeitgenössischer Forschung*. Berlin: de Gruyter, S. 1217-1228.
36. Engel, U. (2009): *Syntax der deutschen Gegenwartssprache*. 4. völlig neu bearb. Aufl. Berlin: Schmidt.
37. Engel, U.; Srdić, S.; Alanović, M. (2012): *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil I: Der Satz*. München/Berlin/Washington: Otto Sagner Verlag.
38. Eroms, H. W. (2000): *Syntax der deutschen Sprache*. Berlin, New York: Walter de Gruyter,

39. Földes, C. (2005): *Kontaktdeutsch. Zur Theorie eines Varietätentyps unter transkulturellen Bedingungen von Mehrsprachigkeit*. Tübingen: Gunter Narr Verlag.
40. Helbig, G., Buscha, J. (2001): *Deutsche Grammatik: ein Handbuch für den Ausländerunterricht.* Berlin: Langenscheidt.
41. Heringer, H.-J. (1996): *Deutsche Syntax dependentiell*. Tübingen: Stauffenburg Verlag.
42. Heringer, H.-J. (2014): *Deutsche Grammatik und Wortbildung*. Tübingen: A. Francke Verlag.
43. Hrvat, Smilja (1993): Struktura i funkcija predložne fraze u nemačkom jeziku. U: *Živi jezici: časopis za strane jezike i književnosti*, vol.34/35, no. 1/4, 61-67.
44. Hyvärinen, I. (2003): Der verbale Valenzträger. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 1.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 738-763.
45. Iričanin, G. (1986): Kontrastivna analiza grešaka u vezi sa prepozicionalnim dopunama u nemačkom i srpskohrvatskom jeziku na materijalu iz udžbenika nemačkog jezika. U: *Zbornik radova. Simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja 3*. Novi Sad: Filozofski fakultet, Društvo za primenjenu lingvistiku Vojvodine, 293-300.
46. Iričanin, G. (1996): Primena kontrastivnih jezičkih istraživanja u nastavi nemačkog jezika. U: *Zbornik radova. Simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja 5*. Novi Sad: Filozofski fakultet, Društvo za primenjenu lingvistiku Vojvodine, 249-252.
47. Klajn, I. (2005): *Gramatika Srpskog Jezika*. Vol. 1. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
48. Klikovac, D. (2002): *Semantika predloga-studija iz kognitivne lingvistike*. Beograd: Filološki fakultet.
49. Koller, W. (2007): Probleme der Übersetzung von Phrasemen. In: Burger, Harald (Hrsg.) *Phraseologie. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung*. 1. Halbband. Berlin: Walter de Gruyter.
50. Koller, W. (8. Aktualisierte Auflage/ 2011): Einführung in die Übersetzungswissenschaft. Tübingen: A. Francke Verlag.
51. Koniuszaniec, G. (1981): Sonderfunktionen der Präpositionalphrase im Deutschen und Polnischen. In: *Studia Germanica Posnaniensia* XI. S.75-82.
52. Korhonen, J. (2007): Probleme der kontrastiven Phraseologie. In: Burger, Harald (Hrsg.) *Phraseologie. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung. 1. Halbband.* Berlin: Walter de Gruyter.
53. Kovačević, M. (2015): *Kroz sintagme i rečenice*. Beograd: Jasen.
54. Langer, Hagen/Mehl, Stephan/Volk, Martin (1998): Quantitative Verfahren zur Zuordnung von Präpositionalphrasen. In: *LDV-Forum 15/1*, S. 61-62.
55. Lichte, T. (2015): *Syntax und Valenz. Zur Modellierung kohärenter und elliptischer Strukturen mit Baumadjunktionsgrammatiken*. Berlin: Language science press.
56. Marković, A. (2016): *Padeži i predloško-padežne konstrukcije sa kvalitativnim značenjem u savremenom srpskom književnom jeziku (semantičko-sintaksička analiza). Beograd: Filološki fakultet, Doktorska disertacija.*
57. Matas Ivanković, I. (2016): Složeni prijedložni spojevi. U: *Rasprave, Časopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje 42/2*, 543–562.
58. Mrazović, P., Engel, U. (1982): *Die Stellung der Satzelemente im Deutschen und Serbokroatischen*. Heidelberg: Julius Groos Verlag.
59. Mrazović, P. (1983): Terminologija dependenc-verb-gramatike (gramatike zavisnosti) u Jugoslaviji. U: *Zbornik radova. II simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja*, Novi Sad, 10. i 11. decembar 1982. Novi Sad: Filozofski fakultet, str. 119–123.
60. Mrazović, P. (1986): Rečenični obrasci u nemačkom i srpskohrvatskom jeziku. U: *Filologija 14*, Zagreb. 233-245.

61. Mrazović, P., Vukadinović, Z. (2009): *Gramatika srpskog jezika za strance*. Sremski Karlovci: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.
62. Nenezić, S. (2013): Upotreba predloga do s predloško-padežnim konstrukcijama. U: *Folia linguistica et litteraria, časopis za nauku o jeziku i književnosti (8)*, 47–55.
63. Petronijević, B. (2017): Ferdinand de Sosir – 60 godina kasnije – Sintagma vs. Fraza. Sporni elementi u njihovom tumačenju. U: *Živi jezici časopis za strane jezike i književnosti*, Vol. 37, No.1. 13-29.
64. Petrović, V. (1980): Prilog kontrastivnoj analizi prijedložnih fraza u funkciji vremenskih odredaba u hrvatskosrpskom i njemačkom jeziku. U: *Kontrastivna jezička istraživanja: Simpozijum, Novi Sad, 7. i 8. decembar 1979*. 155-170.
65. Piitulainen, M. (2003): Dependenz und Valenz in der kontrastiven Linguistik: ein Überblick. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 2. Halbband.* Berlin: De Gruyter, S. 1158-1169.
66. Piper, P., Antonić, I., Ružić, V., Tanasić, S., Popović, Lj., Tošović, B. (2005): *Sintaksa savremenog srpskog jezika. Prosta rečenica*. Beograd: Institut za srpski jezik SANU, Beogradska knjiga, Matica srpska.
67. Piper, P., Klajn, I. (2017): *Normativna gramatika srpskog jezika.* Novi Sad: Matica srpska.
68. Plewina, A. (2003): Kontrastive Fallstudie: Deutsch – Französisch. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 2.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 1177-1186.
69. Sadziński, R. (2003): Konversen und Diathesen. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 2.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 963-972.
70. Samardžić, A. (2014): Predloško-padežne konstrukcije sa značenjem spoljašnje lokalizovanosti objekta lokalizacije u srpskom i slovenačkom jeziku. U: *Studii de ştiinţă şi cultură : revistă trimestrală editată de Universitatea de Vest "Vasile Goldiş" din Arad, Vol.10, nr. 4*. 145-150.
71. Šarić, Lj. (1999): Gramatikalizacija i sekundarni prijedlozi (pomoću, s pomoću, uz pomoć). U: *Riječ* 5, 81-95.
72. Schmidt, J. (2003): Serialisierung in der Nominalphrase. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 2.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 1036-1048.
73. Schmitz, W. (1964): *Der Gebrauch der deutschen Präpositionen*. München: Max Hueber Verlag.
74. Schröder, J. (1986): *Lexikon der deutschen Präpositionen*. Leipzig: Verlag Enzyklopädie.
75. Schröder, J. (1987): *Deutsche Präpositionen im Sprachvergleich*. Leipzig: Verlag Enzyklopädie.
76. Srdić, S. (2010): Teorija valentnosti i leksikografija, U: *Riječ: časopis za nauku i jeziku i književnosti, nova serija 4*, 47-58.
77. Stanojčić, Ž., Popović, Lj. (2012): *Gramatika srpskoga jezika – udžbenik od prvog do četvrtog razreda srednje škole.* Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
78. Stojanov T. (2004): *Sintagmatske strukture u hrvatskome jeziku*. Zagreb: Sveučilište u Zagrebu Filozofski fakultet, Magistarski rad.
79. Storrer, A. (2003): Ergänzungen und Angaben. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 1.Halbband.* Berlin: De Gruyter, S. 764-780.
80. Švaćko, V. (1993): Funkcija i status prijedložnih izraza. U: *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik 19*, 353-361.
81. Švaćko, V. (1994): Prijedložni izrazi kao gramatička i leksikografska jedinica. U: *Filologija 22-23*. S. 307-311.
82. Teubert, W. (2003): Die Valenz nichtverbaler Wortarten: das Substantiv. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 1.Halbband.* Berlin: De Gruyter, S. 820-834.

83. Turgay, K. (2011): Der Zweitspracherwerb des deutschen Kasus in der Präpositionalphrase. In: *Zeitschrift für Germanistische Linguistik vol. 39, no. 1.* S.24-54. https://doi.org/10.1515/zgl.2011.003
84. Uzonyi, P. (2003): Dependenzmuster und Konstituenzstruktur. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 1.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 230-246.
85. Wolf, N. R. (2003): Ebenen der Valenzbeschreibung: Die syntaktische Ebene. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 1.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 404-410.
86. Zifonun, G. (2003): Grundlagen der Valenz. In: Ágel, V. (Hrsg.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung 1.Halbband*. Berlin: De Gruyter, S. 352-377.

Извори са интернета

1. Bednarsky, Petr (2002): *Deutsche und tschechische Präpositionen kontrastiv am Beispiel von an, auf und na*. Münster: Waxmann. (= Mehrsprachigkeit 11). Dostupno na: https://books.google.com.cu/books?id=E6zXtNsa9cMC&pg=PA9&hl=de&source=gbs_selected_pages&cad=2#v=onepage&q&f=false (Preuzeto 11.10.2022.)
2. Buscha, Joachim (1984): Zur Syntax der Präpositionen. In: *Deutsch als Fremdsprache 21*, S. 145-151. Dostupno na: https://zs.thulb.uni-jena.de/rsc/viewer/jportal_derivate_00231652/daf_1984-3_019.tif?logicalDiv=jportal_jparticle_00297873 (Preuzeto 08.03.2023.)
3. Csillag, Enikö; Károlyi, Andrea; Nagy, Anna (1983): Die deutschen Präpositionen und ihre ungarischen Entsprechungen - Didaktische Möglichkeiten der Bekämpfung der Interferenz der Muttersprache. In: *Deutsch als Fremdsprache 20*, S. 230-234. Dostupno na: https://zs.thulb.uni-jena.de/rsc/viewer/jportal_derivate_00231645/daf_1983-4_040.tif?logicalDiv=jportal_jparticle_00298517 (Preuzeto 03.03.2022.)
4. Schäfer, R. (2016): *Einführung in die grammatische Beschreibung des Deutschen*. Berlin: Language Science Press. Dostupno na: http://langsci-press.org/catalog/book/46 (Preuzeto 11.10.2022.)
5. Weber, T. (2018): *Grammatik und Lernerkorpora: eine korpusorientierte Untersuchung von Präpositionalphrasen im deutschen MERLIN-Korpus*. Universität Mannheim: Dissertation. Dostupno na: https://madoc.bib.uni-mannheim.de/54296/ (Preuzeto 13.03.2023.)
6. Wunderlich, D. (1984): Zur Syntax der Präpositionalphrasen im Deutschen. In: *Zeitschrift für Sprachwissenschaft* vol.3, no. 1. 65-99. Dostupno na: https://doi.org/10.1515/zfsw.1984.3.1.65 (Preuzeto 08.03.2023.)

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНИМ МИШЉЕЊЕМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

На основу наведених података и увида у приложену документацију, Комисија констатује да кандидаткиња Катарина Стаменковић, мастер, испуњава све неопходне услове за израду докторске дисертације.

На основу дефинисаних циљева, постављених хипотеза и очекиваних резултата, како их је дефинисала и презентовала колегиница Стаменковић у својој пријави, Комисија је слободна да Наставно-научном већу Филолошког факултета предложи незнатну измену наслова докторске дисертације и да уместо предложеног наслова

Структура и функција предложне фразе у немачкој и српској реченици одобри израду праниране докторске дисертације под насловом ***Структура и функције предложне фразе у немачком језику и преводни еквиваленти у српском*** с обзиром на то да се потоњи наслов сматра адекватнијим у погледу планираних циљева, изнетих хипотеза и детаљног плана израде докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да др Анете (Annette) Ђуровић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Германистика, предмет Немачки језик, испуњава све предвиђене услове за ментора предложене докторске дисертације.

На основу реченог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидаткиње Катарине Стаменковић и предложене теме докторске дисертације ***Структура и функције предложне фразе у немачком језику и преводни еквиваленти у српском*** и да за ментора именује др Анете Ђуровић, редовног професора Филолошког факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Германистика.

Београд, 12. IX 2023. године

КОМИСИЈА:

_____
др Бранислав Ивановић, председник Комисије
ванредни професор
Филолошки факултет
Универзитет у Београду

_____
др Јелена Костић-Томовић, члан
редовни професор
Филолошки факултет
Универзитет у Београду

_____
др Душка Кликовац, члан
редовни професор
Филолошки факултет
Универзитет у Београду

_____
др Вања Станишић, члан
редовни професор
Филолошки факултет
Универзитет у Београду

_____
др Добрила Бегенишић, члан
доцент

Филозофски факултет
Универзитет у Нишу